

Carls kerstcadeau

Juliann Tenney Doman

Gebaseerd op een waar gebeurd verhaal

ILLUSTRATE GREG NEWBOLD

'Als je een karweitje hebt, doe het met een glimlach. Doe meer dan er gevraagd wordt, en ga de extra mijl.'
(Children's Songbook, 167).

Carl rilde toen hij zijn fiets tegen de wind in duwde. Ik kan niet wachten tot ik me thuis kan opwarmen, dacht hij. En ik kan niet wachten om mijn kerstcadeaus open te maken!

Hij was die ochtend extra vroeg opgestaan om kranten te bezorgen. Terwijl hij zijn fiets de steile heuvel op naar huis duwde, dacht hij aan het kerstgebak dat moeder had gemaakt. Dat zou zó lekker smaken. Hij kon de zoete roomgarnering al bijna proeven.

Room! Carl zonk de moed in de schoenen. Hij was vergeten dat hij de koe moest melken en nog andere karweitjes te doen had. Zelfs met Kerstmis.

Carl zette zijn fiets voor het huis. Hij had een wedstrijd met zijn broer gedaan om te zien wie zijn kranten het eerste had rondgebracht. Hij zag zijn broers fiets niet, dus Carl had gewonnen!

Het enige probleem met winnen was dat hij nu op zijn broer moest wachten voordat ze hun cadeaus open konden maken. En daarna moesten ze naar buiten om hun karweitjes te doen. Carl wilde liever binnen blijven om Kerstmis te vieren.

Ik zou mijn karweitjes nu al kunnen doen, dacht Carl. Dan hoef ik niet meer de kou in. Hij haastte zich naar de schuur.

Carl pakte een emmer, ging zitten om de koe te melken, en keek om zich heen. Alle andere karweitjes moesten nog gedaan worden. Toen kreeg hij een idee. Hij kon zijn familie verrassen door alle karweitjes zelf te doen, en dan konden ze de rest van de kerstochtend samen doorbrengen. Dat zou het allerbeste kerstcadeau zijn!

Carl schoot gauw op met het melken van de koeien. Toen veegde hij de schuur aan, voerde de kippen en

raapte de eieren. Hij glimlachte toen hij eraan dacht hoe verrast de anderen zouden zijn.

Carl ging terug naar binnen. Hij keek om de hoek van de deur om te zien of er iemand was. Toen sloop hij de keuken in. Hij had net de melk en de eieren in de koelkast gedaan toen mama binnenkwam.

'O fijn, je bent thuis', zei mama, en ze sloeg haar armen om hem heen. 'We vroegen ons al af waar je bleef.'

Mama hielp hem uit zijn jas. Toen Carls broertjes en zusjes hem zagen, riepen ze: 'Carl is thuis! Laten we de cadeautjes openmaken!' Iedereen ging rond de kerstboom zitten en wachtte tot papa cadeautjes uitdeelde. Carl vond het heerlijk om te zien hoe iedereen van zijn cadeautjes genoot.

'Mooi!' zei papa. 'Dan is het nu tijd voor de karweitjes. Maar ik denk dat we eerst iets moeten drinken en een gebakje eten.'

Papa liep naar de keuken en deed de koelkast open. Hij stond stil en staaarde naar de inhoud.

'Tjonge, kijk nou eens!' zei papa. 'De melkkan is al vol, en de eieren zijn al geraapt! Wie zou dat nou gedaan hebben?'

Papa kwam weer terug in de woonkamer. Carl deed zijn best om niet te grijnzen.

'Weet jij daar iets van, Carl?' zei papa met een glimlach op zijn gezicht. 'Het lijkt erop dat onze karweitjes al gedaan zijn.'

'Vrolijk kerstfeest!' riep Carl uit.

Papa sloeg zijn arm om Carl heen. 'Dankjewel, jongen. Dat was erg attent van je. Dit zou weleens onze beste Kerstmis tot nu toe kunnen worden!'

Carl grijnsde. Hij wist al dat dit *zijn* beste Kerstmis ooit was. ■

De auteur woont in Colorado (VS).